

ἄροσκόπος Λέοντος κζ' μεσουράνημα Ταύρου ιζ', Ἀναβιβάζων Ὑδροχόου κδ', πανσέληνος νυκτὸς ὥρα ζ' Ζυγοῦ κδ' λζ', τύχη Ταύρου ιζ', δαίμων Τοξότου ζ', ὕψωμα Λέοντος ια'.

Ἀπόδειξις· οἱ τριγωνικοὶ δεσπότες τοῦ ἄροσκόπου καὶ τοῦ αἰρετικοῦ 5 φωτὸς ἀπέκλιναν ἐναντιούμενοι ἑαυτοῖς καὶ ὑπὸ Ἄρεως θεωρούμενοι.

Sarapionis Alexandrini excerpta.

De Sarapione vel Serapione Alexandrino, qui fortasse idem est ac Serapio Antiochenus, Hipparchi, ut videtur, discipulus, qui Alexandriae docuit, cf. Boll, *Byzant. Zeitschr.*, VIII, 1899, p. 525. Opus cuius excerpta hic praebentur, revera Alexandriae scriptum esse ex p. 227, 32 apparet, ubi mare Aquario subiectum τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν appellat; Aegyptus enim secundum antiquissimam «chorographiam», quae dicitur, astrologicam sub Aquarii dominio est (Vettius Val., p. 12, 15 ss.; Kroll, etc.).

Anonymus anni 379 affirmat Sarapionem ante Ptolemaeum de apparitionibus stellarum scripsisse (Σεραπίων καὶ μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖον, *Catal.*, V, 1, p. 205, 17). In his vero excerptis (p. 229, 27) «divi» Ptolemaei auctoritas Dorothei sententiae de surgentibus astris (φάσεις ἀστέρων) opponitur. Si haec Serapionis esse constaret, aetas eius ad ultima imperii Romani saecula detruderetur; sed hanc observationem excerptoris potius quam scriptoris ipsius esse opinor. Nam definitiones verborum astrologicorum quae hic praebentur, antiquitatem sapiunt: multa a sensu quo a posterioribus (Antiocho, Porphyrio, etc.) accipiuntur, differunt et ad pristinum usum referenda esse videntur (vide e. g. quae infra ad v. 8, de Nechepsono, adnotavimus; de astris δορυφόροις p. 227, 8, cf. Bouché-Leclercq, *Astrol. gr.*, p. 254; astra dei nominantur p. 228, 25; cf. quae p. 227, 11 ss., de piis et impiis dicuntur et de potentia Saturni, p. 229, 31).

Alia Sarapionis fragmenta invenies *Catal.*, I, p. 99, p. 101; V, 1, p. 179-180; V, 3, p. 96. Hoc excerptum de epithetis quae signis zodiaci dabantur, arcte cum definitionibus quas hic edimus, cohaeret.

F. 156v. Ἐκ τοῦ Σαραπίωνος Ἀλεξανδρέως παρονομασίαι σχηματισμῶν τῶν ἀστέρων. [Σεραπίωνος ὀνομασίαι].

Χρηματιστικά ζῳδία [γίνεται ἢ] λέγεται τὰ δ' κέντρα καὶ αἱ τούτων ἐπαναφοραί. Χρηματίζοντες <ἀστέρες> λέγονται οἱ ἐπὶ δυνάμεως 10 ἐπίκεντροι ἢ ἐπὶ κληροὶ καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως ἢ οἱ τρίγωνοι Ἡλίου γινόμενοι. συγχρηματίζοντες δὲ οἱ κοινῶς ἔγκεντροι ἢ ἔγκληροὶ καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως. ἀχρημάτιστοι δὲ εἰσιν οἱ μὴ οὕτως ἔχοντες.

2-3 Ταύρου ιζ' δαίμων (signis astr.) iter. cod. 5 Textus decurtatus esse videtur. 6 παρονομασίαι pro ὀνομασίαι dictum esse videtur. 7 Σεραπίωνος ὀνομασίαι rubro pigmento add. 8 γίνεται ἢ del. 8-9 Definitionem eandem praebat rex Nechepso, cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 116, 12. 9 ἀστέρες suppl. 11 ἔγκληροὶ corr.; cf. v. 11: ἔγκληνοι ut vid. cod.

Βοηθοὶ δὲ λέγονται ἀστέρες οἱ συλλαμβανόμενοι ἢ ἐπιμαρτυροῦν-
τες ἢ μεσεμβολοῦντες.

Συνεργοὶ εἰσιν οἱ συνοδεύοντες, ὑπουργοὶ δὲ οἱ συμβάλλοντες.

Συμπαθεῖς εἰσιν οἱ κατ' ἴσον ἀπέχοντες κατ' ἐπιθεώρησιν ἀλλή-
λων σύμφωνοι· ἀσυμπαθεῖς δὲ οἱ κατὰ μῆδενα τρόπον ἐπιθεωροῦν- 5
τες ἀλλήλους, ὅπερ γίνεται ἐκ τῆς τῶν ἀσυνδέτων ζῳδίων ἀποστρο-
φίας· ἐστὶν δὲ [τὰ] ἀσύνδετα τὰ παρ' ἑκάτερα καὶ τὰ διὰ ζ' καὶ ἡ'
ζῳδίων ἀριθμούμενα.

Προστάσσειν λέγεται, ὅταν ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἄστηρ ὑπὲρ γῆς ἐπίκεν-
τρος τύχη καὶ τὰ δύο φῶτα ἐπιθεωρῆ χρηματίζων· διὸ λέγεται προσ- 10
τάσσειν ὅταν καὶ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ ἐπίκεντρος τύχη καὶ συσχηματίζεται τῇ
Σελήνῃ· ἂν τις τύχη τῶν ε' ἀστέρων ἐπίκεντρος, μὴ <ἐπι>μαρτυρῶν τῇ
Σελήνῃ, χρηματίζει· ἂν δὲ καὶ ἐπιμαρτυρεῖ τῇ Σελήνῃ τρίγωνος ἢ
τετράγωνος⁴ ἢ διάμετρος, προστάσσει· ἂν δὲ ὠροσκοπῆ Ἥλιος,
προστάσσει· ἂν δὲ καὶ ἡ Σελήνη αὐτῷ τύχη τρίγωνος, καὶ προσ- 15
τάσσει καὶ χρηματίζει ὁ Ἥλιος.

Ἰσχύοντες λέγονται ἀστέρες οἱ ἐπὶ τῶν ἐπικαίρων τῆς γενέσεως
τόπων τυχόντες, τουτέστι ἐπίκεντροι, καὶ οἱ ἐπὶ φάσεως καὶ οἱ ἐπί-
κληροι καὶ οἱ ἐν ταῖς συνόδοις ἀκριβῶς ὄντες.

Κακοῦται ἀστὴρ ὅταν μὴ εἰς ἀρμόζοντα τύχη παρῶν ἢ περιέχεται 20
ὑπὸ κακοποιῶν ἢ κατ' ἐναντίον ἢ ἐπιδέκατον. ὅτι ἀγαθοποιὰ ζῳδία
εἰσιν ὁ ὠροσκόπος, τὸ μεσουράνημα, ια', ε', θεός, θεά· κακοποιὰ δὲ
β', δ', ζ', ζ', <η'>, ιβ'.

Προσνεύων λέγεται ὁ ἀκολουθῶν τῷ προερχομένῳ.

Ὁμοροοῦν λέγεται ζῳδίων τῇ Σελήνῃ τὸ ἐπαναφερόμενον ἐφ' ὃ 25
φέρεται· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ παράκολλον καλεῖται. ἀποσαλεύον δὲ τὸ
μὴδὲ ὀροούμενον ὑπὸ τῆς Σελήνης ζῳδίων.

Τὴν κατὰ κράτος καθυπερτέρησιν λέγουσιν ὅταν ἐπὶ τοῦ
<ἐννάτου> ζῳδίου γένηται ἀστὴρ· ὅταν δὲ μηδεὶς παρῆ ἐπὶ τοῦ ἐννάτου,
ἰσχύει· γίνονται δὲ καθυπερτερήσεις καὶ μοιρικαὶ τὸν τρόπον 30

4 κατείσον vel κατέσον cod. : corr. 6-7 ἔστοτίας ut vid. cod. : ἀποστροφίας
correcti, nam ἀσύνδετα signa sunt ἀπόστροφα. 7 τὰ del. 9 προστάσσειν corr. :
πρὸς στάσιν cod. 10 χρωματίζων cod. 11 συσχηματίζεται cod. 12 μαρτυρῶν
cod. ; corr., cf. 13. 14 προστάσσει corr. : πρὸς στάσιν cod. 14 et 15 προστάσσει
corr. : πρὸς στάσει cod. 19 ἀκριβῶς ὄντες corr. : ἐκριβάζοντες cod. 20 κακοῦνται
cod. 21 ἐπιδέκατον] In margine : δεξιὸν ἐστὶν τὸ ἐπιδέκατον; cf. *Catal.*, I,
p. 157, 1 et infra p. 227, 24 Ζῳδίων hic usurpatur pro τόπος. 23 β' correcti : α'
cod. Nam secundus locus malus est, non primus, id est horoscopus. ἡ' addidi.
ιβ' corr. : ια' cod., undecimus locus, i. e. Agathodaemon, recte inter bona v. 22
indicatur. 24 προερχομένῳ cod. 25 ὁμορῶσις aliter definitur *Catal.*, V, 3,
p. 114, 17. ἐφ' ὧ cod. 26 παράκολλον] cf. Veltium Valent., pp. 215, 8; 360, 18.
ἀποσαλεύων cod. 27 ὠροούμενον sic cod. ; corr. An ὀρώμενον? 29 ἐννάτου suppl.
ἐπὶ τοῦ θ' cod. ; cf. p. 227, 20.

τοῦτον· ὅταν δύο ἀστέρες ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ τύχωσιν καὶ ὁ μὲν ἐλάσσονας μοίρας ἐπέχων τὸν τὰς πλείονας μοίρας ἔχοντα καθυπερτερεῖ. οἷον ἔστω τὸν τοῦ Ἑρμοῦ ἀστέρα εἶναι Κριῶν περὶ μοῖραν ι', τὸν δὲ τοῦ Κρόνου ἐν τῷ αὐτῷ ζῳδίῳ περὶ μοῖραν κε'· δηλον ὅτι ὁ τοῦ Ἑρμοῦ τὸν
5 τοῦ Κρόνου μοιρικῶς καθυπερτερεῖ.

Ἐν ἰδίαις λαμπήναις λέγονται οἱ ἀστέρες ὅταν ἐπὶ τῶν ἰδίων ὑψωμάτων τύχωσι.

Δορυφόροι ἀστέρες λέγονται ἔψοι μὲν <οἱ> προαναφερόμενοι Ἑλίῳ, ἔσπεριοι δὲ οἱ προανατέλλοντες μὲν Ἑλίῳ, τῇ δὲ Σελήνῃ ἐπανα-
10 φερόμενοι.

Αἱ πρὸ Ἑλίου ιε' <μοῖραι> εὐσεβῶν λέγονται, ὡς ἀπολελυμένοι ἦδη τῶν τοῦ Ἑλίου αὐγῶν· αἱ δὲ μεθ' Ἑλίου μοῖραι ιε' ἀσεβῶν, ὅτι οἱ ἐκεῖ εὐρισκόμενοι ἀστέρες ἀδρανέστεροί εἰσιν ὑποπεπτωκότες ταῖς τοῦ Ἑλίου αὐγαῖς.

Σελήνης ἐσπερία ἀνατολὴ λέγεται, ὅταν ἀπὸ συνόδου φέρηται μέχρι πανσελήνου, ἐψα δὲ ἀνατολὴ ἀπὸ πανσελήνου μέχρι συνόδου.

Ἀρχέτυπος λέγεται ὁ καλούμενος κλῆρος τύχης, τὰ δὲ τούτου τετράγωνα ὑπόστασις.

Κραταιοὶ ἀστέρες λέγονται Κρόνος, Ζεὺς, Ἄρης. Ζῳδίων κρα-
20 ταιὸν καλεῖται ἐκάστης γενέσεως τὸ δέκατον καὶ ἔννατον ἀπὸ Σελήνης, τούτεστι τὸ δεξιὸν τετράγωνον καὶ τρίγωνον.

Τὸ πρῶτον τρίγωνον καὶ τετράγωνον καὶ ἑξάγωνον λέγεται τὰ εὐώνυμα † ἐξῆς ἢ Σελήνῃ πρῶτον συνάπτει τινὶ τῶν ἀστέρων.

Ἐπιδέκατον λέγεται τὸ δεξιὸν τετράγωνον.

Φωσφορία λέγονται ἐπὶ ἀποσπάσῃ ἢ Σελήνῃ τοῦ Ἑλίου μοίρας
25 ιε' καὶ ἀνατείλῃ.

Τῶν μὲν ἐπαναφορῶν ὁ δεῦτερος τόπος, τῶν δ' ἀποκλιμάτων ὁ γ' ἀμείνους διὰ τὸ τρίγωνον εἶναι τὸ μεσουράνημα.

Ὅμοιως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀστέρων φωσφορίαί λέγονται.

Ὅταν ὁ Ζεὺς καὶ ὁ Κρόνος συνοδεύωσιν ἐπὶ τοῦ ὕδροχόου, ἔσται
30 τις † σαρκῆ(ῆ) ἐπισημασία ὀχληρὰ κατὰ τὰ βόρεια κλίματα τὰ συνεγγί-
ζοντα τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάσση.

1 δύο] β' superscr. cod. 2] δς cod. 3 ἔσται cod. 5 μερικῶς καθυπερτερεῖ cod. 6 cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 114, 34. 8 οἱ suppl. προαναφερόμενοι cod.; cf. *Ibid.*, p. 115, 18. 11 πρὸς ☉ cod.; corr.; cf. *tamen Rhetorium, Catal.*, I, p. 145, 2 ss. μοῖραι suppl. ἀπολελύμεναι] v ex o corr. m. 1; ot superscr. εἶδη cod. 17 ἄρχεται πὸς (i. e. πως) cod.; corr.; cf. *Vett. Val.*, p. 67, 4 Kroll. τύχη cod. 18 Leg. ὑποστάσεις? 20 νέσεως sic cod. 21 καὶ θ' cod. 23 ἐξῆς (ἐξ dubium, e corr.) corruptum. Leg. ἐξ οὗ? 24 Leg. ἐπιδεκατεῦον? Sed cf. p. 226, 21. 29 Transponenda esse videntur post v. 26. 30 συνοδεύουσιν cod. 31 σαρκ' cod. De adiectivo σαρκός cogitavi, a «saro» (σαρός) Babylonico derivato; cf. *Herosum* in F. H. G., II, 498; IV, 280. 32 καθ' ἡμᾶς] i. e. Aegypto, nam Aquario haec regio subicitur; cf. supra p. 225.

Τὸ μὲν οὖν μεσουράνημα καὶ τὰ ἴδια κέντρα δίδωσι τὴν περίκτησιν, τὴν δὲ ποιότητα τῆς περικτῆσεως οἱ ἐν τοῖς ἀποκλίμασι δηλοῦσιν· οἷον Ζεὺς μεσουρανῶν, Ἄρης ἐν τῷ ζ', ἢ μὲν περίκτησις ἐκ τοῦ Διός, ἢ δὲ ποιότης ἀπὸ Ἄρεος, οἷον διὰ στρατιωτικῶν <προσώπων>· αἴτιος μὲν ὁ Ζεὺς, τὸ δὲ ποῖον ὁ Ἄρης τοῦ διὰ τοιούτων προσώπων.

Δυνατώτεροι δὲ εἰσιν οἱ κακοποιοὶ ἐν τοῖς ἀποκλίμασιν, ἐὰν παρὰ τῷ κέντρῳ ἐπίκειται τις· τὰ γὰρ αἴτια τῆς κακίας δι' αὐτῶν ἔσται, καὶ μάλιστα ἐὰν ὦσιν ἐν τῷ ζ'· οἱ δὲ ἀχρημάτιστοι τῶν ἀποκλινόντων ἀστέρων διὰ πάντων ἀνενεργότεροί εἰσιν.

Πολλάκις γίνεται ἡ τύχη δαίμων· ὅταν γὰρ τὸ αἰρετικὸν φῶς εἰς 10 παραιρέτου ἢ ὄρια ἢ κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ θῆλυ, οἷον ἡμέρας μὲν Ἥλιος θηλυκῷ ζῳδίῳ, νυκτὸς δὲ Σελήνῃ ἀρσενικῷ· καὶ ὅταν τὸ αἰρετικὸν φῶς μὴ ἢ ἀπηλιωτικὸν ἐν τῷ αἰρετικῷ ἡμισφαιρίῳ. ἐὰν δὲ ἄμφω τὰ φῶτα ἐν τῷ ὑπὸ γῆν τύχῃ ἡμισφαιρίῳ καὶ τὰ ἄλλα ἀνοικείως ἔχῃσι ἀπὸ τοῦ καθυπερτεροῦντος ἦτοι προηγούμενου φωτός, ἐπὶ τὸ ἐπόμενον ἢ 15 τύχῃ λαμβάνεται.

Ὅτι οἱ τριγωνισμοὶ φιλικώτεροί εἰσιν, κἂν ὦσι κακοποιοί, ἦττον βλάπτουσιν· οἱ δὲ τετράγωνοι μεγίστας ἔχουσι δυνάμεις, οἱ δὲ ἐξάγωνοι ἀνειμένας. αἱ δὲ διαμετρήσεις τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν ἀντιζηλίας ἔχουσι, τῶν δὲ κακοποιῶν δυνατώτερα γίνονται τὰ κακά. ἔτι δὲ καὶ ἐὰν 20 ἐπίκεντροι ὦσιν, αἱ συμπαρουσίαι τῶν μὲν ἀγαθοποιῶν χαιρόντων ἐν αὐταῖς ἄρισται, τῶν δὲ κακοποιῶν πρᾶυνονται αἱ κακίαι.

Ὅτι κρείττονες αἱ διαμετρήσεις αὐται· Σελήνῃ Ταύρῳ Ἄρης Σκορπίῳ, Ἥλιος Λέοντι Κρόνος Ὑδροχόῳ, Ζεὺς Αἰγοκέρῳτι † Κρόνος Ζυγῷ, διὰ τὸ οικείως εἶναι τοὺς θεοὺς καὶ ἰδιοθρονεῖν· γίνονται γὰρ ἀρχικοὶ 25 τότε. τὸ δ' ἐνάλλαξ κάκιστον σχῆμα καὶ καθόλου ἐναντιούμενον τοῖς ἰδίοις ὀρίοις τὴν καθυπερτέρησιν καὶ διαμέτρησιν ἔχειν τοῦ ἐναντίως ἔχοντος. πολλάκις δὲ τὰς διαμετρήσεις κωλύει τὸ τῆς γῆς κύρτωμα καὶ ἀδικεῖ, οἷον Παρθένῳ, Ἰχθύσι· πλὴν Ζεὺς καὶ Κρόνος οὐκ ἀδικοῦνται ὑπὸ τοῦ κυρτώματος τῆς γῆς. οὐδὲ Σελήνῃ Ταύρῳ καὶ Ἄρης Σκορπίῳ 30 οὐδ' οὔτοι. οἱ δ' ἄλλοι πάντες ἐν τοῖς διαμέτροις ὄντες ἀθεώρητοί εἰσιν ἀλλήλων διὰ τὸ τῆς γῆς κύρτωμα.

Ὅτι ἐφ' ὧν ἔστιν ἡ Σελήνῃ ὀρίων, οἰκοδεσπότης ποιεῖται, ὅταν τύχῃ ὁ τῶν ὀρίων κύριος ἐν ἰδίῳ ζῳδίῳ ἢ μοίρᾳ μαρτυρῶν τὴν Σελήνην. ἀφ' ὧν φέρεται, ἀπόρροιαν ποιεῖται, εἰς ἃς δὲ ἐπιτρέχει μοίρας, τούτοις

3 Ἄρης corr.: Ἥλιος cod. (signo astr.). ἢ ... ἢ corr.: εἰ ... εἰ cod. 4 προσώπων suprl. 8 ἀποκλινόντων scripsi: ὑποκλινάντων (v ex m correctum) cod. 10 δαίμων (signo astrol. in cod.) ita ut δαίμονος legi possit. Sed verbum corruptum esse videtur. Fort. leg. κακοδαίμων? 12 ζῳδίῳ scripsi: δὲ cod. 19 ἀνημένας cod. 20 ἔχῃσι cod. δυνατότερα cod.; cf. v. 6. 21 ἐπίκεντροι cod. αἱ δὲ cod. manu 2. 24 Κρόνος Ζυγῷ corrupta. Expectes Ζεὺς Τοξότη Ἑρμῆς Διδύμοις. 25 σίνονται cod. 27 ἔχη cod. 28 τὸ] τῷ cod. 32 ἀλλήλων cod. 34 ποιεῖται corr.: ποιεῖ cod. 35 μοίραις cod.

συνάπτει. ἐὰν δὲ ὁ κύριος ἐπιτρέχῃ μοίραις τῶν ὀρίων <καὶ> Σελήνη
 συμπαρῆ αὐτῷ κατὰ τὰ αὐτὰ ὄρια, εἰ δὲ Σελήνη αὐτῷ συνάπτει, κυρία
 ἔσται ἢ συναφή· ὡσαύτως ἐὰν ἀπορρῆ, κυρία ἔσται ἢ ἀπόρροια. ἐὰν
 δὲ μὴ οὕτως ἔχῃ, μέλλῃ δὲ συνάπτειν τινὶ τῶν ἀστέρων ἢ κατὰ σῶμα ἢ
 5 κατὰ μαρτυρίαν ἐφ' ὧν ἡ Σελήνη μοιρῶν ἐπιβαίνει, σκοπεῖν δεῖ <εἰ> εἰς
 ἃ ἀπέρχεται Σελήνη ὄρια, τοῦ ἀστέρος εἰσὶν ἐκεῖνα ὧ τὴν ἀκτίνα ἐπέβα-
 λεν, καὶ ἐὰν οὕτως ἦ, λέγ(ε) † ἔχῃ· εἰ δὲ μὴ τύχῃ εἰς ἃ μέλλει ὄρια
 ἀπέρχεσθαι ἡ Σελήνη, εἶναι αὐτὰ τὰ τοῦ ἀκτινοβοληθέντος ἀστέρος
 ὄρια, ἀκυρολόγητος ἔσται ἢ συναφή· τὸ δ' αὐτὸ νοείσθω καὶ ἐπὶ τῶν
 10 ἀπορροίων.

“Ὅτι ἡ Σελήνη χαίρει συνάπτουσα μεστή μὲν πρὸς τὴν τοῦ Ἥλιου
 αἴρεσιν, ἀποκρουστικὴ δὲ πρὸς τὴν ἑαυτῆς αἴρεσιν.

“Ὅτι ἡ Σελήνη ὅτε μὲν ἀπὸ τῶν ἐλασσόνων ἐπὶ τὰ μέσα κινεῖται,
 μεσοβίους ποιεῖ· ἀπὸ δὲ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ ἐλάσσονα ταπεινότερους·
 15 ἀπὸ δὲ τῶν μέσων ἐπὶ τὰ μεγάλα, εὐδαιμόνας ποιεῖ· ἀπὸ δὲ τῶν μεγά-
 λων ἐπὶ τὰ μέσα μεσοβίους. ταῦτα δὲ ἐπιτείνονται καὶ ἀνιένται πρὸς
 τὴν αὐξομείωσιν τοῦ φωτός· ἀποκρούουσα γὰρ ὡσπερ τὴν δύναμιν
 ἀφαιρεῖται αὐτῆς. ἀλλὰ † κἂν τῶν ἀπὸ τῶν ἄλλων σχημάτων, εὐδαιμο-
 νίας ἢ ἐκπτώσεως γίνεται αἰτία· ἀμαρτύρητος δὲ ὑπὸ Διὸς Ἀφροδίτης
 20 καὶ κενοδρομοῦσα μετρίουσ, φιλερήμους ποιεῖ· εἰ δὲ καὶ ἀφαιρεῖ,
 ἐκπτώτους· χείρων δὲ ἐὰν ἀποκλίνωσι ἢ ὑπαυγοὶ ὦσιν.

Σελήνη ἀπορρέουσα Ἐρμοῦ μὲν δηλοῖ περὶ ἠθους καὶ φρονήσεως,
 Ἀφροδίτης <ποιεῖ ἡδο>νάς καὶ τὰ τοιαῦτα, Διὸς δὲ <περὶ> θυμικῶν καὶ
 φρενῶν ἐκστάσεως, Κρόνου δὲ περὶ σωματικῶν ψύξεων καὶ κακώσεων
 25 νεύρων καὶ ὑγρῶν ὀχλήσεως. ἐὰν δὲ ἀπὸ Ἥλιου καὶ Ἄρεος, καύσεις
 <ποιεῖ> καὶ ὅσα διὰ πυρὸς γίνεται.

“Ὅτι δὲ τὰς τῶν ἀστέρων φάσεις ἐπομένως τῷ θεῷ Πτολεμαίῳ
 ἐκλαμβάνει καὶ οὐχὶ Δωροθέῳ.

“Ὅτι δυναμοῦνται οἱ ἀστέρες τετράγωνοι ἢ διάμετροι Ἠλίῳ ὄντες,
 30 κἂν ἐν ἀχρηματίστοις ὡσὶ τόποις.

“Ὅτι ὁ Κρόνος ὅσα δ' ἂν χαρίσῃται, οὐδεὶς ἄλλος δύναται ἀστήρ
 ἀφαιρῆσαι.

“Ὅτι ἡ Σελήνη μεστή μὲν πρὸς Ἄρη, ἀποκρουστικὴ δὲ πρὸς Κρόνον,
 τετράγωνος ἢ διάμετρος καὶ μάλιστα ἐπίκεντρος, συμφορὰς ποιεῖ καὶ
 35 ἐκπτώσεις.

1 καὶ suppl. 2 αὐτῷ (prius) corr. : αὐτῆ cod. αὐτὸ cod. 5 εἰ suppl. 7 ἔχῃ] Leg. ἔχει? 16 ἐπιτίνονται καὶ ἀνιένται cod. 17 αὐξομείωσιν cod. 18 αὐτῆς cod. Legerem πάντων ἐπὶ τῶν. 21 Leg. χείρον? 23 litterae VII madore evanidae; ποιεῖ ἡδο suppl. περὶ suppl. 25-26 καύσεις <ποιεῖ> scripsi : κλαύσεις cod. 28 ἐκλαμβάνει (sc. Σεραπίων) scripsi : ἐκλαμβάνειν cod. Possis et ἐκλαμβάνειν <δεῖ>. De his cf. supra p. 225. 30 κἂν ἓνα χρήμα τις τοῖς cod. 31 χαρήσειται cod. De re cf. Bouché-Leclercq. p. 94, n. 2; Catal., VIII, 3, p. 92, n. 1 et infra p. 237, 7.

Ἔστι ἐάν τις τῶν ἀστέρων τύχη ἐν ταῖς πρώταις τοῦ Ζωδίου τρισὶ μοίραις, τὴν δύναμιν ἔχει εἰς τὸ ὀπισθεν Ζῳδίου, ὡσπερ πάλιν ἐάν ἐν ταῖς ὑστάταις τοῦ Ζωδίου τρισὶ μοίραις τύχη τις τῶν ἀστέρων, εἰς τὸ ἔξῃς Ζῳδίου τὴν δύναμιν ἔχει τῶν ἀποτελεσμάτων· μάλιστα δὲ τοῦτο γίνεται ἐπὶ Σελήνης καὶ Ἡλίου. ἐάν ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν δύο Ζωδίων τις τύχη, δυνατώτερός ἐστι καὶ ἀμέτρητος περὶ τὰς ἐνεργείας.

Ἔστι δὲ μὲν ὠροσκοπὸς καὶ οἱ ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ καὶ οἱ ἐξοὶ ἀνατολικοὶ σημαίνουσι τὰ τῆς ἀκμῆς τῆς ἡλικίας, τὸ δὲ μεσουράνημα καὶ οἱ ἐξοὶ ἀνατολικοὶ καὶ οἱ ἐν τῷ ἀ΄ ἔξαγώνῳ δηλοῦσι τὴν νεότητα, μέρος δ' ἔτι καὶ τῆς ἀκμῆς διὰ τὸ κέντρον. τὸ δὲ δύνον καὶ οἱ ἐσπέριοι ἀνατολικοὶ καὶ οἱ ἑξάγωνοι καὶ οἱ ἐπαναφερόμενοι δηλοῦσι τὴν μεσότητα, μέρος δ' ἔτι καὶ τῆς νεότητος διὰ τὸ κέντρον. τὸ δὲ ὑπὸ γῆν καὶ οἱ ἐσπέριοι ἀνατολικοὶ καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ β' ἔξαγώνῳ <καὶ> οἱ ἐπαναφερόμενοι σημαίνουσι τὸ γῆρας, μέρος δ' ἔτι καὶ τῆς νεότητος καὶ μεσότητος διὰ τὸ κέντρον.

Οἱ δὲ ὑπανγοὶ αὐτοὶ μὲν ἀσθενεῖς· ὁ δὲ Ἡλιος τὴν αὐτῶν δύναμιν ἀναλαβὼν τὰς ἐνεργείας αὐτῶν ἐν οἰκείοις χρόνοις ἀποδίδωσι ἥτοι ἀγαθὰς Διὶ Ἀφροδίτῃ ἢ κακὰς Ἄρει Κρόνῳ, ἐάνπερ ἐν χρηματιστικοῖς ὡσιν Ζωδίοις· εἰ δὲ συνοδικοί, δυναμοῦνται πως διὰ τὴν τοῦ φωτὸς τοῦ Ἡλίου μετουσίαν, τὰς δὲ ἐνεργείας ἐν τοῖς ὑστέροις χρόνοις ἀποδιδόασιν, ἐάν ὡσιν ἐν χρηματιστικοῖς. μάλιστα δὲ ὁ Ἑρμῆς χαίρει συνοδικὸς ὢν καὶ ἐνεργῆς γίνεται· οἱ δ' ἀκρόνυχοι δυνατώτεροί εἰσιν μάλιστα νυκτὸς διὰ τὸ ὑπὲρ γῆν εἶναι.

Ἄμφοριστοι ἀστέρες εἰσιν ὅσοι τῷ μὲν Ἡλίῳ εἰσὶν ἐξοὶ, τῷ δὲ ὠροσκοπῷ ἐσπέριοι.

Ἔστι χαίρουσιν οἱ ἀστέρες ἐν ἀγαθοποιῶν καὶ συναιρεσιωτῶν τόποις, ὡσπερ καὶ ἰδιοτοποῦντες· τότε γὰρ καὶ οἱ φθοροποιοὶ ἀγαθύνονται.

Ἔστι οἱ ἡμερινοὶ ἀστέρες χαίρουσιν ἐν ἀρσενικοῖς Ζωδίοις καὶ ἐξοὶ τῷ Ἡλίῳ· οἱ δὲ τῆς νυκτερινῆς αἰρέσεως ἐν θηλυκοῖς καὶ ἐσπέριοι τῇ Σελήνῃ.

Ἔστι οἱ ἀγαθοποιοὶ ἐν κακοποιοῖς τόποις καὶ παρ' αἴρεσιν κακύνονται.

Ἔστι ἐπὶ ἀρσενικῶν γενέσεων ἐν ἀρσενικῷ Ζωδίῳ οἱ ἀστέρες ὄντες χαίρουσιν, ἐπὶ δὲ θηλυκῶν ἐν θηλυκοῖς.

5 Σελήνης καὶ Ἡλίου rescriptum in cod. 6 δυναμότη(ε)ρ(ος) cod.; cf. p. 228, 6, 20. 7 ss. Plura in hoc excerpto sunt inaudita, nam horoscopus non τὴν ἀκμὴν sed τὴν πρώτῃν ἡλικίαν significat (cf. p. 231, 24). 7 oi (prius) scripsi : ἡ cod. ἀνατολικοί, κοί e corr. cod. 9 ἔξαγωνοῖς (ζ̄ eum compendio) cod. Prius hexagonum est hexagonum masculinum, posterius femininum (Bouché-Leclercq, p. 172)? cf. tamen p. 227, 22. 11 Ἐξάγωνοι (ut supra) vix sanum. Fortasse δυτικοὶ vel Ζεφυρικοί, cf. v. 7 ἐν τῷ ἀπηλιώτῃ. 13 καὶ] tres litterae madore evanidae, cod. 16 αὐτῶν corr. : αὐτῆν cod. 19 ὡσιν corr., cf. 21 : οὖσιν cod. 26 συναιρεσιωτῶν pro συναιρετιστῶν dictum esse videtur. 27 Leg. ἰδιοθρονοῦντες? cf. p. 231, 13-29 νυκτερινῆς scripsi : νυκτὸς cod. (signo astrol.).

“Οτι οἱ ἀστέρες ἐναντιούμενοι τοῖς ἰδίοις οἴκοις κακύνονται.

“Οτι ἐν ταῖς τῶν χρόνων διαιρέσεσιν, ἡνίκα ποιοῦμεν τοὺς τῶν ἀστέρων περιπάτους, δεῖ γινώσκειν ὅτι αἱ κολλήσεις τῶν πλανωμένων καὶ ὠροσκοποῦντων καὶ μεσουρανούντων καὶ τῶν κλήρων αἱ πρὸς αὐτοὺς
5 γινόμεναι κατὰ τὰς κράσεις αὐτῶν μεσουρανήματος ἔχουσι τὰς ἐνεργείας, μάλιστα εἰ καὶ τὸν αὐτὸν ἀνεμον τρέχουσι ἄμφω.

“Οτι πρὸ πάντων δεῖ ζητεῖν τὸν ἐνιαυτοκράτορα καὶ τὴν κράσιν αὐτοῦ καὶ τοὺς ἐπιθεωροῦντας αὐτὸν καὶ τὴν θέσιν αὐτοῦ κατὰ τὴν πῆξιν καὶ κατὰ πάροδον καὶ πῶς ἔκειτο ἐπὶ τῆς γενέσεως.

10 “Οτι δεῖ καὶ τὸν ὠροσκόπον τοῦ ἐνιαυτοῦ ἀκριβῶς στήσαι ἐν τῇ ἀντιγενέσει καὶ τοὺς θεωροῦντας αὐτὸν τε καὶ τὸν κύριον αὐτοῦ κατὰ τὴν πῆξιν καὶ κατὰ πάροδον.

“Οτι οἱ πλανῆται ἰδιοθρονοῦντες χαίρουσι, κἄν ὑπαυγοὶ ᾦσιν· ἐπαυξοῦσι γὰρ οἱ μὲν ἀγαθοποιοὶ τὰ ἀγαθὰ, οἱ δὲ κακοποιοὶ μεταβάλλονται
15 εἰς ἀγαθοποιῶν.

“Οτι χαίρουσιν οἱ ἀστέρες, ὁ μὲν Κρόνος καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης ἔψοι ὄντες καὶ συσχηματιζόμενοι, Σελήνη δὲ καὶ Ἀφροδίτη ἐπόμεναι καὶ ἐσπέρια· ἔτι δὲ Κρόνος μὲν καὶ Ζεὺς καὶ Ἄρης χαίρουσι συσχηματιζόμενοι ἐν τοῖς ἔψοις τεταρτημορίοις τοῦ Ζωδιακοῦ, Σελήνη δὲ καὶ
20 Ἀφροδίτη ἐν τοῖς ἐναλλάξ· καὶ οἱ μὲν ἡμερινοὶ δι’ ἡμέρας ὑπέργειοι χαίρουσιν, οἱ δὲ νυκτερινοὶ ὑπόγειοι· καὶ ἔμπαλιν οἱ μὲν ἡμερινοὶ διὰ νυκτὸς ὑπόγειοι χαίρουσιν, οἱ δὲ νυκτερινοὶ ὑπέργειοι. ὁ δὲ Ἑρμῆς διὰ τὸ κοινὸν εἶναι πρὸς τὴν αἴρεσιν εἴωθε καὶ μεταβάλλεσθαι.

“Οτι ὁ ὠροσκόπος δηλοῖ τὴν πρώτην ἡλικίαν ¹ καὶ τούτου ὁ μὲν ιβ’ τὰ
25 πρὸ τῆς ἐκτέξεως, ὁ δὲ δεῦτερος τὰ ἔσχατα τῆς πρώτης ἡλικίας, αὐτὸς δὲ ὁ ὠροσκόπος τὴν μέσσην τῆς πρώτης ἡλικίας. τὸ δὲ μεσουράνημα δηλοῖ τὴν μέσσην τῆς ὅλης ζωῆς ἡλικίαν· καὶ ταύτης ὁ μὲν θ’ τὰ πρῶτα τῆς μέσης, ὁ δὲ ι’ τὰ μέσα τῆς μέσης, ὁ δὲ ια’ τὰ ἔσχατα τῆς μέσης. τὸ δὲ δύνον δηλοῖ τὴν ὑστάτην ἡλικίαν τῆς ζωῆς ἀλλ’ ὁ μὲν ς’ τὰς ἀρχὰς
30 τῆς ὑστάτης, ὁ δὲ ζ’ τὰ μέσα τῆς ὑστάτης, ὁ δὲ η’ τὰ ὑστατα τῆς ὑστάτης· διὸ καὶ θανατικὸς καλεῖται. τὸ δὲ ὑπόγειον αὐτὸν τὸν θάνατον καὶ τούτου ὁ μὲν γ’ τὰ πρὸ τοῦ θανάτου, ὁ δὲ τέταρτος αὐτὸν τὸν θάνατον, ὁ δὲ ε’ τὰ μετὰ θάνατον ².

“Οτι οὐ δοκιμάζουσιν οἱ ἀστρολόγοι εἰς οἰκοδεσποτείας ἐπικράτησιν

2 τοῖς τῶν χρόνων διαίρεσιν cod. ποιῶμεν cod. vix sanum. 5 μεσουρανήματος corruptum? 6 ἐπέχουσι cod ; corr., cf. Vett. Val. 140, 33; 142, 3, 10. 13 cf. supra p. 230, 27. 14 οἱ (poster.)] εἰ cod. 18-19 σχηματιζόμενοι cod. ; corr. 19 Ζωδιακοῦ corr. : ὠροσκόπου (signo astr.) cod. 20 et 21 οἱ corr. : εἰ cod., cf. Vett. Val. III, 2. 22 ὑπέργειοι corr. : ὑπὸ γῆν cod. 30 ὕστα cod.

¹ Haec ex Hermetis Trismegisti libro de duodecim locis Sarapio hausisse videtur, cf. *Catal.*, VIII, 3, p. 117, 36 ss. et supra p. 117.

² De imo caelo mortis domino, cf. supra p. 149, n. 1.

τόν τε ὕπαιγον καὶ τὸν ἀπεστραμμένον καὶ τὸν ἀφαιρέτην καὶ τὸν ταπεινούμενον καὶ τὸν ἐναντιούμενον καὶ ἀπλῶς τὸν κακὴν φαῦσιν ἔχοντα.

Textus abrumpitur folio uno avulso.

F. 161. <Balbilli?>¹ Ποίω μηνὶ τελευτήσῃ τις ἐπὶ πάσης 5
γενέσεως¹.

Ἀπὸ Ἡλίου ἐπὶ τὸν ὠροσκόπον Ζῆτει πόσα Ζῦδια διίσταται καὶ τούτοις πρόσθεσ τὰς ἡμέρας τοῦ μηνὸς καὶ τὰς ὑποκειμένας ἐν τῷ κανόνι ἡμέρας, καὶ διέκβαλε ἡμέρας μὲν ἀπὸ Ἡλίου, νυκτὸς δὲ ἀπὸ Σελήνης, διδούς ἐκάστω Ζυδίῳ ἡμέραν α'. Ὑποδείγματος χάριν 10
Μεχεῖρ δ' ἐπὶ ε', ὠρᾶ νυκτὸς ε', ὠροσκόπος Ζυγῷ, Ἡλιος Ὑδροχόω, Σελήνη Διδύμοις· ἀπὸ Ἡλίου ἐπὶ τὸν ὠροσκόπον εἰσὶ Ζῦδια θ', πρόσθεσ αὐτοῖς τὰς τοῦ μηνὸς ἡμέρας δ', γίνονται ιγ'. τούτοις πρόσθεσ τὰς παρακειμένας τῷ Ὑδροχόω ἐπὶ νυκτερινῆς γενέσεως ἡμέρας ρβ', γίνονται ἡμέραι ριέ'. ταύτας διέκβαλε ἀπὸ Σελήνης, τουτέστιν ἀπὸ Διδύμων, 15
διδούς ἐκάστω Ζυδίῳ ἡμέραν α' καὶ καταντᾷ ὁ ἀριθμὸς ἐν Τοξότῃ, ὃ ἐστὶ μὴν Χοῖακ, ἐν ψ̄ καὶ τελευτήσῃ.

Κριός	ἡμ(έρας) γ	νυ(κτὸς) γ	
Ταῦρος	ἡμ(έρας) γϚ'	νυ(κτὸς) πδ'	
Δίδυμοι	ἡμ(έρας) ρβ'	νυ(κτὸς) οη'	20
Καρκίνος	ἡμ(έρας) ρη'	νυ(κτὸς) οβ'	
Λέων	ἡμ(έρας) ρβ'	νυ(κτὸς) οη'	
Παρθένος	ἡμ(έρας) γϚ'	νυ(κτὸς) πδ'	
Ζυγός	ἡμ(έρας) γ	νυ(κτὸς) γ	
Σκορπίος	ἡμ(έρας) πδ'	νυ(κτὸς) γϚ'	25
Τοξότης	ἡμ(έρας) οη'	νυ(κτὸς) ρβ'	
Αἰγόκερως	ἡμ(έρας) οβ'	νυ(κτὸς) ρη'	
Ὑδροχόος	ἡμ(έρας) οη'	νυ(κτὸς) ρβ'	
Ἰχθύες	ἡμ(έρας) πδ'	νυ(κτὸς) γϚ'	

² φαῦσιν cod. Leg. φάσιν? 5 P(ari-inus 2425), f. 161; R(omanus Angelicus 2), f. 125, cap. πβ'. 7 ἀπὸ τ(οῦ) ὠρ. P. ἴσταται P. καὶ om. P. 8 τούτοις om. R. 9 διέκβαλλε R; cf. v. 15: ἐκβαλε P. μὲν om. P. 11 μεχεῖρ om. P. ἐπὶ (i. e. inter diem IV et V) P: ἔτη R. νυκτὸς om. R. 12 προσθεῖς R. 16 ὁ ἀριθμὸς om. P. ὁ R: ὅς P. 17 καὶ om. P. 18 ss. Tabellam omisit R. Numeros correxi. Summa eorum semper 180 est. Sex priores diurni sunt sex posteriores nocturni et vice versa. Vv. 21, 27, 29 pro οη' cod. habet ον', v. 22 pro ρη' ρν', v. 23 pro ρβ' ρζ', v. 26, 30 pro πδ' πα', v. 30 pro γϚ' γβ'.

¹ De auctore huius excerpti cf. infra p. 234.